

DIỄN TỪ THỨ BA CỦA ÔNG MÔSÊ: “HÃY NHÌN RA” Đnl 27-33

Chúng ta thấy Môsê cho dân chúng một số cảnh báo nghiêm trọng. Trước tiên ông nói đến sự chúc phúc mà con cái Israen sẽ được khi biết vâng phục. Rồi ông nói cho họ biết kết quả của sự bất tuân. Bất hạnh sẽ theo họ trong bất cứ việc gì họ làm – trong việc buôn bán, cày cấy, sức khoẻ. Họ phải gánh chịu hậu quả của việc bất tuân lệnh Chúa. (Đnl 28:15 cho đến cuối chương)

Đnl 28 là một chương đặc sắc. Nó chỉ vạch ra những gì Israen được hưởng qua việc vâng phục (1-14) và sẽ còn tiếp tục trong những thế kỷ tới. (Đọc Isaia 60-62; Giacaria 14:8-21; Giêrêmia 31:1-9; Đnl 30:1-10; Roma 11:25-31)

Các câu 47-49 có thể quy vào việc chiếm đóng của người Lamã vào năm 70 thời Titô. Đây là một trang sử đẫm máu!

Các câu 63-67 mô tả người Dothái hôm nay. Chúa đã nói cách đây 3000 năm. Chương 28 kể lại tình trạng của quốc gia Israen hôm nay “phân tán” (câu 64)

1. “Phân tán” – nó sẽ bị phân tán từ cuối góc biển chân trời này sang góc biển chân trời khác. Ngày nay người Dothái phân tán khắp nơi.
2. “Không yên” – họ không được để yên ở các quốc gia nơi họ cư ngụ (c.65)
3. “Muộn phiền” – người Dothái hôm nay có trái tim run sợ và buồn sầu phủ kín họ. Nghĩ đến cách mà họ bị đối xử trong các nước (c.65-67). Chúa nói trước mọi việc cho họ.

Ô.Môsê nói với Giôsuê, người hậu cận riêng của ông trong thời ở hoang địa. Ông này là một trong những người do thám đất hứa dám tin vào Chúa. Bây giờ ông đã 80 tuổi và Ô.Môsê trao cho ông nhiệm vụ lãnh đạo dân tộc vĩ đại này. (Đọc lời của ông nói trong Đnl 31:7,8)

Nhiệm vụ mà ông Môsê trao cho dân chúng và ông Giôsuê được xây dựng trên sự kiện, “Chúa ở với các ngươi; hãy can trường lên”. Nếu Chúa hiện diện, sợ hãi là vô căn cứ!

Người lão niên cao cả này, 120 tuổi hạc, là nhân chứng cho ơn sủng của Chúa. Ông hát bài hát cho Israen (c.32). Môsê mừng việc giải phóng Israen khỏi Ai Cập với một bài hát (Xh 15), và bây giờ ông đóng lại trang đời ông với bài ca khác. Ông viết bài thứ ba được biết như là TV 19. Kitô hữu luôn có thánh ca. Và trong nước trời qua muôn thế hệ mọi người sẽ ca hát!

Sau bài ca và lời chúc lành cuối cùng, Ô.Môsê lên đỉnh Nêbô ở đó Chúa chỉ cho ông thấy đất hứa mà ông đã ao ước nhìn bấy lâu nay. Ông chết ở đó và TC chôn người đầy tớ của Ngài trong thung lũng và Ngài ở đó để an ủi ông. TC chôn cất người thợ nhưng vẫn tiếp tục công việc.

Ô.Môsê lên núi Pítga, nhìn thấy đất hứa và không bao giờ trở xuống. Chúng ta biết ông chết ở đó và Chúa chôn cất ông. Nhưng không biết ở đâu. Có người nói rằng ‘Chúa chôn cất nơi chôn ông ấy’.

Bộ lạc của dân nô lệ được làm thành một quốc gia bởi Ô.Môsê thương khóc ông ba mươi ngày. Nếu không vì tính ương ngạnh của họ có lẽ ông vẫn còn ở với họ.

Quý vị nghĩ sao về ngôi mộ của Môsê bị che dấu đi? Không nghi ngờ gì là nếu họ biết nơi chôn cất ông thì chắc chắn nơi đó sẽ trở thành một nơi sùng bái mê tín.

Chúng ta đọc thấy Môsê lại trong Phúc âm. Ngày kia Chúa Giêsu đem Phêrô, Giacôbê và Gioan lên núi Hétmon nơi miền bắc Palestine. Rồi Môsê và Elia xuất hiện đàm đạo với Chúa Giêsu về cái chết sắp đến (Mt 17:1-3).